

løbende Omkostninger. Jeg henleder Opmærksomheden paa, om det ikke, naar vi overhovedet beskæftiger os med den Slags Ting, var rart, at enhver Tvivl med det samme kunde ophæves med Hensyn til den Værdi, af hvilken $7\frac{1}{2}$ pCt. skal beregnes.

I øvrigt vil jeg anbefale Lovforslaget, men jeg synes dog, at der kunde være Anledning til at underkaste det en — forhaabentlig — hurtig Behandling i et Udvalg, og jeg forbeholder mig senere at stille Forslag derom. I dette Udvalg vil vi antagelig ogsaa kunne faa Lejlighed til at beskæftige os med det lille Lovforslag, der er opført som næste Punkt paa Dagsordenen, og som vel endogsaa er mere lige til.

Bojsen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til, hvad vi først hørte af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Kragh), men der er en enkelt Betragtning, jeg har Lyst til at gøre gældende, og det er denne, at det forekommer mig mærkeligt, at et Land som Danmark, der ikke ejer et eneste Vandfald, og som til Dels skal indføre Brændselsmateriale fra Udlandet, vil lægge Skat paa Energi fra Nabolandene og derved vanskeliggøre dens Indførelse. Jeg synes, at vi maatte være taknemmelige, om noget af den Vandkraft, der er baade Nord og Syd for os, kunde føres her ind i dette flade Land, hvor vi i saa høj Grad trænger til den, og det forekommer mig derfor mærkeligt, at man nu vil lægge en Afgift af $7\frac{1}{2}$ pCt. paa Indførelse af saadan Kraft. Nu kan man jo nok sige, at der hviler Told paa nogle af de Fabrikker, som danner Elektricitet, men jeg synes, at Vejen maatte være at frigøre dem for denne Told, ligesom vi tidligere til Dels har faaet Raaprodukterne frigjort. Vejen er ikke den at lægge en ny Skat eller Told paa en Kraft som elektrisk Energi, som jeg er vis paa, at vi her i Danmark i Fremtiden vil faa overordentlig stor Brug for og Nytte af.

Kragh: I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hey) fremsatte til, hvad jeg har sagt om denne Sag, skal jeg kun udtale, at jeg vil fastholde den Betragtning, som jeg lagde til Grund for den Tilslutning, jeg gav til Folketingets Holdning i denne Sag, idet Folketinget har erklæret at være paa det rene med, at Afgiften af $7\frac{1}{2}$ pCt. ikke er nogen Toldafgift. Jeg maa fastholde, at i Nr. 301 i Toldloven: „Unævnte Varer“ fastsættes der kun $7\frac{1}{2}$

pCt. af saadanne Indførselsgenstande, som ifølge deres Beskaffenhed ikke kan henføres under noget af Tariffens andre Numre. Nu siger ganske vist det ærede Medlem, at elektrisk Energi ikke er noget Stof, og den kan derfor ikke sammenstilles med Kul og Raaolie, men jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Kullenes og Raaoliernes Værdi beror ikke paa selve Stoffet, men paa den Energi, som frembringes af Stoffet. Den højtærede Finansminister ryster paa Hovedet, det gør mig ondt for den højtærede Finansministers Opfattelse af denne rent saglige Ting. Det er Energien, som er knyttet til Stoffet, man betaler Afgift af, og for Kul og Raaolie har man ophævet Toldafgiften, fordi man ikke ved Told vil fordyre Energien, som man har Brug for i det daglige Liv. Saaledes er det faktiske Forhold, og det kommer man ikke udenom. Naar det ærede Medlem siger, at der fordres store Anlæg for at udnytte den i Kul indeholdte Energi, vil jeg sige, at det samme gælder med Hensyn til elektrisk Energi. Der kræves ikke store Anlæg for at komme Kullene i Kakkelovnen og omsætte dem til Varme, men der kræves betydelige Anlæg, saa saare man vil omsætte Kul til mekanisk Energi, til Maskindrift og paa anden Maade. I saa Henseende er der altsaa heller ikke Forskel paa den elektriske Energi og Raaoliens. At Retfærdighedskravet ikke skulde ske Fyldest, hvis denne Energi mængde indgaar frit, forekommer mig derfor at være fuldstændig uforstaaelig Tale, ligesom den Betragtning, at Afgiften ikke altid skulde komme til at paahvile Forbrugerne. Det er af den Slags Ting, man kan sige. Man kan teoretisk opstille et saadant Ræsonnement, men givet og sikkert er det, at hvis Koncessionshaverne ikke kan faa den elektriske Energi ind fra Sverige saa billigt, at de kan levere denne Vare, selv med Tillæg af $7\frac{1}{2}$ pCt. lagt paa Forbrugerne, saaledes, at Leverancen dog i alt Fald ikke bliver dyrere, end man kan faa Varen for ved de lokale Værker, vil det hele paa Forhaand være dødsdømt. Jeg mener, ligesom den sidste ærede Taler, at det er ønskeligt, at man aabner en saa vid Adgang som muligt til at faa den mægtige Energi, som vore Nabolandes Vandfald indeholder, paa den billigst mulige og for Forbrugerne mest fordelagtige Maade. Det forekommer mig derfor ikke at være Vejen at lægge en Afgift paa Varen som den, der her tilsigtes.